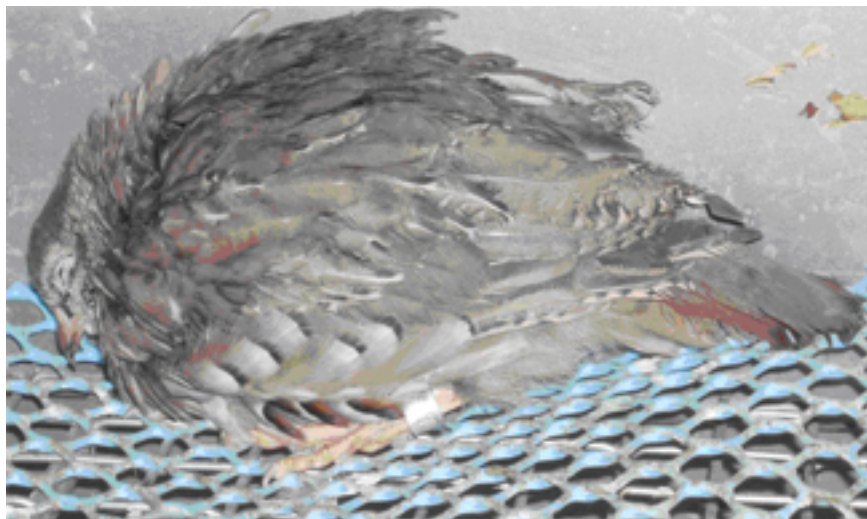

La perdiu roja, reservori de la grip aviar d'alta patogenicitat

11/2011 - Ciència Animal. La influència aviària ha esdevingut una de les malalties animals més importants dins la sanitat animal i la salut pública, però encara conserva moltes preguntes per respondre al seu voltant. Com aquesta malaltia afecta les espècies aviàries més conegudes, com ànecs i gallines, ha estat àmpliament estudiat, però encara calen estudis de les espècies de producció menor com les perdius, els faisans i les guatlles, que poden actuar de reservori de la malaltia. Investigadors de la UAB han estudiat l'efecte de la infecció experimental en perdius roges amb dos tipus de virus de la grip aviar, altament patògens i de patogenicitat baixa, i han determinat que aquest animal és un reservori important del primer tipus, però no del segon.

Perdiu infectada amb VIAAP mostrant apatia i plomes erissades, 3 dpi.

En els últims anys, la influència aviària (IA) ha esdevingut una de les malalties animals més importants dins la sanitat animal i la salut pública. Es defineixen dos tipus de virus d'IA: els virus d'alta patogenicitat (VIAAP) que es caracteritzen per afectar els animals de manera sistèmica i causar una mortalitat molt elevada, i els virus de baixa patogenicitat (VIABP) que normalment es repliquen als tractes respiratoris i/o digestius i solen causar mortalitats baixes o nul·les.

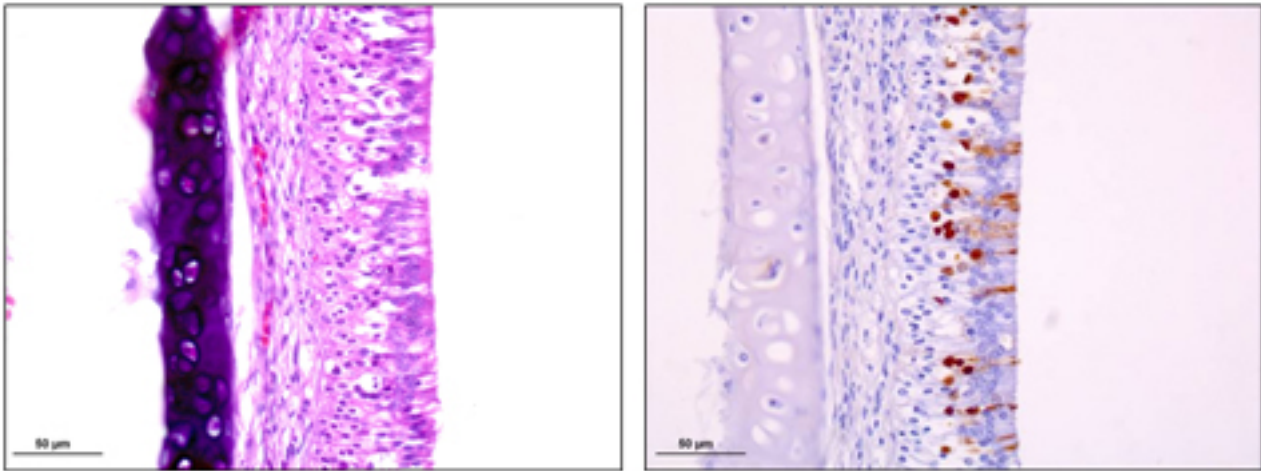
L'epidemiologia dels virus d'IA és complexa, i encara existeixen moltes preguntes per respondre, sobretot en relació al seu reservori. En l'actualitat, la susceptibilitat d'espècies aviàries més conegudes com els ànecs o les gallines està àmpliament estudiada, però no es pot dir el mateix de les espècies denominades de menor producció, com serien perdius, guatlles, faisans, etc. En aquest estudi, es va realitzar una infecció experimental amb un VIAAP i un VIABP en perdius roges (*Alectoris rufa*) per tal d'estudiar-ne signes clínics, lesions macroscòpiques i microscòpiques, així com distribució vírica en els teixits i excreció vírica.

Lesions macroscòpiques a ronyó consistents en pal·lidesa parenquimal amb patró lobel·lar i dipòsits d'urat en els urèters d'una perdiu infectada amb VIAAP, 6 dpi.

En les perdius infectades amb VIAAP, els primers signes clínics es van observar als 3 dies post-infecció (dpi), inicialment inespecífics i posteriorment com a greus signes neurològics, i van començar a morir a partir de 4 dpi, arribant al 100%

de mortalitat als 8 dpi. La presència del virus en teixits i l'excreció vírica van ser confirmades mitjançant tècniques histopatològiques i de biologia molecular, respectivament, en totes les aus infectades amb VIAAP. En canvi, no es van observar signes clínics ni lesions histopatològiques en cap dels animals infectats amb VIABP, i només breu excreció vírica en algunes de les perdius inoculades.

Cornets nasals, 6 dpi. Esquerra: Necrosi de cèl·lules de l'epiteli olfatori, hematoxilina/eosina. Dreta: Presència d'antigen de virus d'IA (coloració marronosa) en les cèl·lules de l'epiteli olfatori, tècnica immunohistoquímica.

Aquest estudi demostra que la perdiu roja és altament susceptible a la infecció d'IA, concretament al VIAAP emprat, causant simptomatologia greu, mortalitat i abundant excreció vírica i, per tant, contribuint així a la disseminació del virus en un potencial brot local. Pel contrari, els resultats en referència al VIABP suggereixen que la perdiu roja no actua com a reservori per a aquests tipus de virus.

Natàlia Majó Masferre, Kateri Bertran Dols.

Departament de Sanitat i d'Anatomia Animals

"Pathogenesis and transmissibility of highly (H7N1) and low (H7N9) pathogenic avian influenza virus infection in red-legged partridge (*Alectoris rufa*)". Bertran K, Pérez-Ramírez E, Busquets N, Dolz R, Ramis A, Darji A, Abad FX, Valle R, Chaves A, Vergara-Alert J, Barral M, Höfle U, Majó N. *Veterinary Research*. 2011 Feb 7;42(1):24.